

Gazeta Lubelska

NIEZALEŻNE PISMO DEMOKRATYCZNE

Rok I

Lublin, piątek 19 października 1945 r.

Nr 238

Serce Wielkiego Polaka spoczęło spowrotem w kościele św. Krzyża Uroczystości Chopinowskie w Warszawie

Uroczystości związane z przeniesieniem serca Wielkiego Polaka do Warszawy rozpoczęły się w Milanówku, gdzie urna z sercem Chopina znajdowała się na przechowanie pod troskliwą opieką ks. biskupa Szlagowskiego.

Po mszy św. ks. biskup Szlagowski przekazał urnę swemu delegatowi, księdzu proboszczowi parafii św. Krzyża Petrzykowi w asyście specjalnie delegowanych w tym celu członków Komitetu Wykonawczego Uroczystości.

Relikwie zabrala delegacja do samochodu udekorowanego barwanymi narodowymi i kwiatami, udając się do Żelazowej Woli. Po drodze na szosie sochaczewskiej wóz wiozący relikwie napotkał udający się na uroczystości orszak samochodowy Prezydenta KRN ob. Bieruta. Na życzenie Prezydenta wóz z relikwią poprowadził cały orszak.

Powitali Prezydenta Bieruta starosta sochaczewski S. Onichimowski oraz przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej Jan Kubiszewski, który zaznaczył m. in., że powiat sochaczewski jest szczególnie dumny z tego, iż na ziemi jego zrodził się genialny muzyk. Mówca zakończył okrzykiem na cześć Prezydenta, podjętym przez tłumy zebranych.

Uczennice miejscowej szkoły wręczyły Prezydentowi bukiet kwiatów.

Na uroczystość przybyli członkowie Komitetu Honorowego Uroczystości: Prezes Rady Ministrów Osóbka-Morawski, Marszałek Rola-Zymierski, minister kultury i sztuki Kowalski, zastępca naczelnego dowódcy do spraw polityczno-wychowawczych gen. Spychalski, członkowie Komitetu z prezydentem m. st. Warszawy inż. Tołwińskim na czele, członkowie Komitetu Wykonawczego z H. Ładoszem-Smugą na

czelu, Obecni byli nadto członkowie korpusu dyplomatycznego, przedstawiciele generalicji z gen. Kozłycem, stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji oraz reprezentanci świata muzycznego.

W drodze do domku Chopina Prezydent Bierut złożył wiązankę kwiatów u stóp jego pomnika.

Wszyscy przybyli goście z Prezydentem KRN na czele weszli do domku, gdzie w

izbie, w której Chopin miał urzędować światło dzienne, ustawiona została na piedestale urna z jego sercem.

Ks. proboszcz Petrzyk w imieniu ks. biskupa Szlagowskiego oddał urnę z sercem w ręce Prezydenta Bieruta, dokonywując tym symbolicznego aktu przekazania relikwii Narodowi Polskiemu.

Prezydent Bierut, zwracając się w stronę ks. proboszcza, wygłosił następujące przemówienie:

Przemówienie Prezydenta ob. Bieruta

„Dziękuję księdzu biskupowi Szlagowskiemu w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, za jego ofiarny i patriotyczny czyn, który uchronił dla narodu te serce — najdroższy symbol pamięci i sławy jednego z nieśmiertelnych tytanów narodowej kultury polskiej.

Serce to posiadało siłę uczucia tak potężną, że w ciągu 120 lat czerpały zńf podniecie najsłabsze i najsłabsze wszystkie kulturalne narody świata i czerpać będą jeszcze przez długie wieki przyszłe pokolenia ludzkie.

Gdzież jest źródło tej siły, skąd płynęła tajemnicza moc dźwięku, który podził niezrównaną pieśń i niewysłowny śar ducha — z jakich głębin duszy ludzkiej tryskały tony, porywające tęsknotę człowieka na wyżyny niedosięgniętych jeszcze uczuć i najgłębszych wzdolności?...

Zródło tej siły ukryte się w Narodzie Polskim.

Serce, przed którym tu ohyliśmy głowy, serce najgenialniejszego Twórcy i Mistrza muzyki polskiej — umiało przekształcić w spokój. (Ciąg dalszy na str. 2-aj)

Przyjazd przedstawiciela Meksyku do Warszawy

Wczoraj przybył do Warszawy radaea ambasady Stanów Zjednoczonych Meksyku w Moskwie Eduardo Espinosa y Prieto w celu omówienia spraw związanych z wymianą przedstawicieli dyplomatycznych między Polską i Meksykiem. Dyplomatę meksykańskiego powitał wicedyrektor protokołu dyplomatycznego MSZ Adam Gubrynowicz.

Wiceminister spraw zagranicznych Zygmunt Modzelewski przyjął radę ambasady Meksyku w Moskwie Eduardo Espinosa y Prieto.

Ambasador Polski u króla Jerzego VI-go

LONDYN, 18.X. Król angielski, Jerzy VI, przyjął na audyencji ambasadora Rzeczypospolitej Strassburgera, który wręczył królowi listy uwierzytelniające.

Powrót przedstawicieli Islandii do Warszawy

Do Warszawy powrócił poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Islandii w Moskwie Petur Benediktsson w towarzystwie wybitnego parlamentarzysty islandzkiego Einara Olgeirssona, powitany na lotnisku przez wicedyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ Adama Gubrynowicza.

Deklaracja Rządu Rzeczypospolitej Polskiej z okazji podpisania Statutu Organizacji Narodów Zjednoczonych

WASZYNGTON (Polpress). Minister spraw zagranicznych, Wincenty Rzymowski, po podpisaniu Karty Narodów Zjednoczonych w obecności sekretarza stanu USA Byrnesa, przedstawicieli Departamentu Stanu i zgromadzonych dziennikarzy, złożył następującą deklarację:

W chwili podpisywania Karty Narodów Zjednoczonych Rząd Polski uważa za swój obowiązek oświadczyć, co następuje:

I. Z powodów formalnych i raczej przypadkowych Rząd Polski nie został zaproszony do wzięcia udziału w obradach konferencji w San Francisco, na której ustalono podstawy Organizacji Narodów Zjednoczonych, przez co myśl polska nie została uwzględniona we wspólnym dziele.

II. Naród polski, który hojnie składał daninę krwi swych najlepszych synów na wszystkich frontach oraz zniósł ogrom zniszczeń i klęski materialne i moralne, spodziewa się, że będzie postawiony na równi z innymi narodami w dziele budowy nowego porządku rzeczy i utrwalenia pokoju świata.

III. Rząd polski ocenia w należyty sposób system bezpieczeństwa zbiorowego, ustalony w Karcie Narodów Zjednoczonych, i gotów jest w miarę sił swoich współpracować z innymi członkami tej organizacji

nad utrzymaniem pokoju świata i odbudową pomyślności i dobrobytu narodów, które ucierpiały wskutek barbarzyństwa najeźdźcy niemieckiego, uważa jednak za konieczne podkreślić z całym naciskiem, że o ile chodzi o pokój w Europie, to da się on utrzymać wtedy tylko, gdy będą spełnione dwa następujące warunki: 1) nienaruszalność granic Polski takich, jakie zostały ustalone w drodze przyjaznego porozumienia z jej sprzymierzeńcami w Poczdamie i Moskwie, 2) oparcie ustroju wszystkich państw europejskich na jak najszerszych podstawach demokratycznych z równoczesnym wyeliminowaniem wszelkich ośrodków faszystowskich, które, o ile by pozostały, byłyby źródłem groźnych perturbacji politycznych i przedź, czy później mogłyby spowodować wybuch nowego kaktaklizmu wojennego.

Słowa uznania prezydenta Trumana dla działalności Marszałka Zymierskiego

WARSZAWA, 18.X. (Polpress). Podczas dekoracji Marszałka Zymierskiego w Frankfurcie nad Menem Wielką Komandorią Legii Zasługi gen. Eisenhower w imieniu prezydenta Trumana odczytał akt nadania następującej treści:

„Marszałek Wojska Polskiego Michał Rola-Zymierski oddał wybitne zasługi sprawie sprzymierzonych jako szef liczących jednostek polskich sił podziemnych

i jako dowódcę Polskich Sił Zbrojnych, sformowanych w Rosji. Później po wkroczeniu armii rosyjskiej do Polski organizacje te zostały połączone i pod Jego niezwykle utalentowanym kierownictwem współdziałały z wojskami rosyjskimi przy zdobyciu Berlina. Wybitne czyny Marszałka Rola-Zymierskiego w wysokim stopniu przyczyniły się do ostatecznej klęski Niemiec“.

Depesza Marszałka Zymierskiego do Prezydenta Trumana

Dnia 17 października br. Marszałek Polski Michał Zymierski przesłał na ręce prezydenta Trumana telegram następującej treści:

„Do Pana Prezydenta St. Zjedn. Ameryki Harry Trumana.

Serdecznie dziękuję za otrzymane wysokie odznaczenie, które pozwalam sobie uważać za odznaczenie całego Wojska Polskiego. Wojsko Polskie zawsze

żywiło serdeczne uczucia dla bohaterkiej i zwycięskiej Armii Amerykańskiej, z którą łączy je braterstwo broni, tak w przeszłości, jak i w ostatniej wojnie. Wojsko Polskie służyło i służyć będzie zawsze wielkiej idei wolności i demokracji.

Michał Zymierski
Marszałek Polski.

Przyjazd posła Finlandii do Warszawy

WARSZAWA, 18.X. (Polpress). Wczoraj przybył do Warszawy nowomianowany poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Finlandii w Polsce Eero Järnefelt, powitany na lotnisku przez wicedyrektora protokołu dyplomatycznego Adama Gubrynowicza i naczelnika Wydziału Skandynawskiego MSZ Adama Dzyckowskiego.

Minister Eero Järnefelt, ur. w 1888 r., jest wybitnym dyplomata i dziennikarzem fińskim, synem znanego pisarza fińskiego.

Minister Järnefelt od roku 1920 zajmował szereg placówek w służbie dyplomatycznej swego kraju, był również sekretarzem

rzem generalnym MSZ w Helsinkach. Przez cztery lata był posem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym Finlandii w Waszyngtonie, a do wybuchu wojny ministrem Finlandii w Rzymie.

W roku 1940, z uwagi na swe antyniemieckie stanowisko przeniesiony został w stan spoczynku. Wówczas minister Järnefelt przzenił się do pracy w handlu i przez 5 lat zajmował kierownicze stanowisko w towarzystwie handlu zagranicznego Finlandii, redagując dziennik gospodarczy w kilku językach, propagujący towary fińskie za granicą. W roku 1945 mianowany został posem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym Finlandii w Warszawie.

Bracia wracają | Uroczystości Chopinowskie w Warszawie

Jak doniosła przed kilkoma dniami prasa, do punktów granicznych na zachodnich wybrzeżach Rzeczypospolitej zaczynały przybywać pierwsze transporty Polaków z zachodu, powracających do kraju w myśl zawartych niedawno umów repatriacyjnych z władzami angielskimi i amerykańskimi.

Wracają nasi bracia, którym w czasie długotrwałego pobytu wśród Niemców do łna danym było wypić kielich gorzkiej, żółci i poniewierki.

Wracają uczestnicy kampanii z 1939 roku, których przemoc wroga, błądy i zapamiętanie tych, którzy pysznie uważali się za najlepszych w narodzie, skierowała na krzyżową drogę Sta- i Obłąków — powolnego konania za drutami w tęsknocie za utraconą Ojczyzną.

Wracają ci nieliczni, którzy przeszli przez piekło niemieckich obozów koncentracyjnych wyciągnięli w tej strasznej grze ze śmiercią — oszalałymi dla nich w swej wspaniałości kartę życia.

Wracają ci wszyscy, którzy gwałtem i przemocą oderwani od swych ognisk rodzinnych, traktowani jak bydło rzeźnicze, z dala od Ojczyzny, zapracowywali sobie w krwawym pocie trudu pracy i ran hitlerowskich na chleb.

Gdy zaczynają opowiadać, co przeszli, pędząc na wprost zwierzęce życie z dala od Ojczyzny, każdy wyraz ich powrót opowieści zda się ociekać łzami i krwią. Nikt jak oni nie posiadał tak dobrane narzędu niemieckiego, teraz tego tak bardzo demokratycznie nastroszonego narzędu, na którym krokodyl i żył wylęgał się z opiekunów i ordynariów wódzów państw zachodnich. Oni tylko wiedzą, co kryje się w każdym, ot takim zwykłym przesiadym Niemcu. Nie to same dziś czasy, gdy „z noża spływał krew”, nie ci sami dziś Niemcy.

Powracający z zachodu nasi bracia muszą znaleźć w Ojczyźnie jak najgorętsze przyjęcie. Każdy polski dom powinien otworzyć dla nich swe gościnne progi. Organizacja opieki nad powracającymi powinny zająć się nie tylko powołane do tego instytucje, lecz całe społeczeństwo.

Pamiętać musimy, iż powracający znajdują się w złych, a nieraz bardzo złych warunkach materialnych, gdyż jedynym pokarmem, którego mieli pod dostatkiem, była oszereza propaganda, odstraszała ich od powrotu do kraju.

W ślad za Warszawą również i w Lublinie powstał specjalny Fundusz Pomocy dla Powracających z Zachodu. Na liście ofiar na ten cel nie powinno zabraknąć nazwiska żadnego dobrego Polaka. Wszyscy musimy pomóc naszym braciom, którzy cudem przeirwawszy niewolę niemiecką, powracają z powrotem do Ojczyzny, pamiętając, że wśród nich znajduje się wiele osób bliskich naszym sercom i myślom. (a)

(Dalszy ciąg ze str. 1-szej)

Wob nieczównany uczucia swego narodu w harmonię dźwięków tak pełną i subtelną, nie podziw budzi i zachwyty nieodparty swą wspaniałością i siłą niewysłowioną — w każdym człowieku wrażliwym na dźwięk — bez względu na narodowość, pochodzenie, lub poziom wykształcenia. A przecież to przednia melodyjność tonów jest niezaprzeczenie wyrazem uczuć naszych polskich — wybitnie narodowych.

Twórczość muzyczna Fryderyka Chopina odzwierciedliła w dźwięku jeden z najbardziej tragicznych okresów naszej kultury naszych dziejów narodowych — podobnie jak twórczość Iliractwa Mickiewicza wyraziła go nam w słowie i pieśni. Najgłębsza miłość dla Ojczyzny — zgubionej i zniewolonej ale tym bardziej umiłowanej, bezgraniczna tęsknota do przywrócenia narodowi jego czci i sławy, jego nieskrępowanych wlotów twórczych — oto czym żyło serce wielkie i przedziwne, które dziś — dzięki trosce księdza biskupa — przywrócił w Warszawie w smutną rocznicę śmierci genialnego jej syna i twórcy.

Naród polski czcił to serce z takim samym bezgranicznym uwielbieniem i jakim wórcą ozdoby i kochał swój naród.

Podły najokrutniejsza z dzika, barbarzyńska, gwałtu dopadł i niszczył najdroższe dla narodu pomniki jego kultury i sławy. Ale nie on i nigdy nie będzie siły tak brutalnej i okrutniejszej, która by pomniejszyć była zdolność twórczą moc osiągnąć duchowych narodu.

Z tym wielkimi przeciwnościami — w historii dotychczas zła i dżokci — niech powstanie się ta moc twórcza w uczuciach i talentach naszych, Polacy — w nadzieję, że da odrodzenia i przetrwania!

Niech ta miłość porwijająca Mistrza, która zakłada w dźwiękach przesylnych i przedziwnych najgłębszą treść duchową naszego narodu, jego uczuć, wysiłków i tęsknot — budzi w nas nadal podniecie do czynu, którego wynikiem ma być moc i wielkość naszej Ojczyzny!

Po przemówieniu tym Prezydent dokonał wręczenia urny z sercem prezydentowi m. st. Warszawy inż. Tołwińskiemu, przekazując ją tym samym symbolicznie Stolicy.

Prezydent Tołwiński, przyjmując relik-

wię, zapewnił Prezydenta Bieruta, że miasto Warszawa pilnie strzec jej będzie, a w swoich czynach dążyć będzie do tego, by być godną wielkiego geniuszu Chopina.

Z kolei prezydent Tołwiński przekazał urnę delegacji studentów Konserwatorium Warszawskiego i Wyższej Szkoły Muzycznej im. Chopina, celem przewiezienia jej do Warszawy.

Po części oficjalnej uroczystości, zebrani przeszli do drugiego pokoju, gdzie znakomity pianista Henryk Sztopka odegrał dwa mazurki, nocturn Cis-moll i poloneza Es-moll Chopina.

Po zakończeniu uroczystości w Żelazowej Woli samochód z osobami wiozącymi urnę udaje się w kierunku Warszawy, eskortowany przez szereg aut, wiozących przedstawicieli władz i zaproszonych gości.

Na rogu ulicy Chłodnej i Okopowej zebrały się tymczasem delegacje związków ze sztandarami, młodzież szkolna, liczne rzesze publiczności, tworząc szpaler wzdłuż ulicy Chłodnej. Auto z urną zatrzymuje się przed trybuną honorową, na której zajmują miejsca: premier Osóbka-Morawski, minister Kaczorowski, ambasador USA Bliss Lane z małżonką, prezydent m. st. Warszawy inż. Tołwiński i wiceprezydent inż. Piotrowski, płk. Kotwica-Skrzypek, szef resortu Kultury, Oświaty i Propagandy H. Smuga-Ladosz oraz przedstawiciele kół muzycznych: dyr. Parkowski i dyr. Wieniawski.

Po przemówieniu, które wygłosił wiceprezydent Rady Narodowej m. st. Warszawy Grodzicki, korowód samochodów udaje się ulicami Chłodną, placem Żelaznej Bramy, Królewską do Krakowskiego Przedmieścia. Od ulicy Krakowskie Przedmieście do kościoła św. Krzyża ustawił się szpaler młodzieży szkolnej. Przed kościołem św. Krzyża delegacje uczniów Konserwatorium i Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fr. Chopina zdejmują urnę z samochodu i wnoszą ją do kościoła. Wzdłuż szpaleru młodzieży harcerek orszak z urną przebiega do głównego ołtarza.

Po mszy św. odprawionej przez miejscowego proboszcza ks. Petrzyka, wstąpił na ambonę ks. dr Hieronim Feicht, prof. muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego, wy-

głaszając mowę, w której stwierdził m. in., że serce Chopina wraca na należne sobie miejsce, a chwila tego powrotu napędza Polskę spokojem. Spokój odzyskuje naród, widząc, iż jeden z najdroższych jego skarbów, serce Chopina, przestało się tułać.

Po mowie ks. Feichta przedstawiciele młodzieży znowu ujmują urnę, przenosząc ją na dawne miejsce, w pierwszym filarze lewej nawy kościoła, pod tablicą pamiątkową ku czci Mistrza, ostatnio artystycznie odnowioną bezinteresownym trudem polskiego rzemieślnika. Na małej tablicy marmurowej, kryjącej niszę z urną, wyryto napis, stwierdzający, że dnia 17 października 1945 r. złożono tu na wieczny spoczynek serce Wielkiego Polaka.

W godzinach popołudniowych odbyła się w sali posiedzeń KRN uroczysta akademicka ku czci Chopina, w czasie której przemówienie wygłosił premier Rządu Jedności Narodowej ob. Osóbka-Morawski.

(Sprawozdanie z akademii oraz przemówienie Premiera ob. Osóbki-Morawskiego podamy w jutrzejszym numerze. — Red.)

Co piszą inni

Wnęć za półworne zbrodnie dokonane przez hitleryzm ponosi cały naród niemiecki. Ale z pokród aprobującej i bezmyślnej masy nie Herren, lecz Herden-volku, narodu-stada, wyodrębnić należy dwie kategorie ludzi-potworów, które w pierwszym rzędzie powinny być przykładnie ukarane, by pamięć o karze przetrwała pokolenia. Na naczelnym miejscu, na górnym szczeblu tej przestępczej drabiny stoją zbrodniarze o znaczący na całym świecie nazwiskach, współtwórcy hitleryzmu i polenodawcy. Oprócz tych osobistości o światowej sławie i rognie, bezwzględnie odpowiedzialni za zbrodnie hitleryzmu jest Thierria czarne-brustowa rzesza wykończonych, których nazwiska nieczymnie ogłosił, krwawymi ogłoskami zapisał się w pamięci tych środowisk ludziska, wśród których prowadził oni swą zbrodniczą działalność. Oto co o tych, tak dobrane znanym nam wszystkim, postaciach pisze w artykule pt. „Anonimowi zbrodniarze” „Kurier Codzienny”:

„Jest jeszcze trzecia — pośrednia kategoria przestępców wojennych, której nie można zagubić w bełkocie biernego ogółu, tolerującego zła, bo sama brała czynny udział w zbrodniach, wysłonięto zlecenia wodzów i z własnej inicjatywy dopuszczając się okrucieństw. Nie znamy ich z nazwiska, wiemy jednak, że należała ona do specjalnych formacji, utworzonych w celach występnych. Wszyscy członkowie Gestapo, S. D., S. S., S. A., różnych gatunków polcji i sandarmerek, dozorczy więzień i obozów koncentracyjnych, urzędnicy „Arbeitssamitów”, biorący udział w łapaniach i wycożeniach ludzi — z samej natury swego zajęcia winni ulegać karze. Były to organizacje przestępcze, które powinny być osądzone zbiorowo, a ich uczestnicy skazani gromadnie na ciężkie roboty wioletoleńskie przy usuwaniu spustoszeń, dokonanych podczas wojny w krajach okupowanych”.

Na nie nie zdały się intrygi reakcji londyńskiej. W dn. 16 bm. minister spraw zagranicznych Rzeczypospolitej złożył swój podpis na statucie Organizacji Narodów Zjednoczonych. Aktem tym Polska wraz z innymi członkami Organizacji oficjalnie wzięła na swe barki współodpowiedzialność za utrzymanie pokoju na świecie.

Oto co o fakcie tym pisze „Robotnik” w artykule pt. „Podpis Polski”:

„Polska, która pierwsza stała się przedmiotem agresji Niemców i w walce z nimi poniosła tak olbrzymie straty, dzięki sanacyjnym intrygom nie wzięła udziału w pierwszym etapie montowania nowego porządku świata. Ale intrygi te nie zdołały obalić rzeczywistości, potrafiły zaledwie odsunąć moment, w którym Polska znalazła się jako pełen prawny członek w gronie Narodów Zjednoczonych. Nikt bardziej niż Polska nie jest zainteresowany i pokojowej organizacji świata, opartej na zasadach bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Nikomu bardziej niż Polakom nie jest potrzebny pokój dla odbudowy zniszczonej ojczyzny i nikt bardziej niż my nie jest zainteresowany w tym, by świat, wyzwolony od smory faszyzmu, odbudowywał się jako wielka zjednoczona całość.

Sytuacja deportowanych poprawiła się

NOWY JORK (Polpress). Gen. Eisenhower w odpowiedzi na znane pismo prezydenta Trumana ogłoszone przed kilku tygodniami, przesłał do Waszyng-

Prezydent Sztokholmu przybędzie do Warszawy SZTOKHOLM, 18.X. (Polpress). Prezydent miasta Sztokholmu K. A. Anderson przyjął zaproszenie prezydenta Tołwińskiego i wkrótce będzie gościem w Warszawie.

tonu sprawozdanie, w którym donosi, że sytuacja deportowanych w amerykańskiej strefie okupacyjnej uległa znacznej poprawie. Urzędnicy amerykańscy rekwirują niemieckie budynki i przekazują je deportowanym, aby poprawić ich warunki mieszkaniowe. General Eisenhower podaje, że w Niemczech odezuwa się brak mieszkań. W amerykańskiej strefie okupacyjnej ilość mieszkaniów podwoiła się.

Pierwsze zebranie Organizacji Narodów Zjednoczonych

LONDYN, 18.X. (BBC). Brytyjski minister stanu, Noel Baker, ogłosił dziś wieczorem, że pierwsze, konstytucyjne zebranie Organizacji Narodów Zjednoczonych odbędzie się 4 grudnia br. w Londynie. Na czele delegacji brytyjskiej stać będzie min. Bevin.

Przedstawiciel Polski na Konferencji Konsultatywnej Międzynarodowej Ligi Czerwonego Krzyża

WARSZAWA, 18.X. (Polpress). W dn. od 16 października do 3 listopada br. odbywa się w Genewie Konferencja Konsultatywna Międzynarodowej Ligi Czerwonego Krzyża, na którą Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża wydelegował swego przedstawiciela. Konferencja ta przygotowuje Zjazd Rady Międzynarodowej Czerwonego Krzyża, która obradować będzie w Paryżu od dnia 14 listopada br. W Zjeździe weźmie udział prezes Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, ob. Ludwik Christians.

Stany Zjednoczone

udzielają pożyczek zniszczonym państwom

NOWY JORK, 18.X. Stany Zjednoczone udzieliły pożyczki ZSRR, Holandii i Chinom. Związek Radziecki dostał pożyczkę w wysokości 400 milionów dolarów. Pożyczka ta została przyznana w związku ze zniesieniem umowy o „Lend an Lease Bill”. Ma być ona spłacona w przeciągu 30 lat z procentem rocznym w wysokości 2%.

Holandia dostanie pożyczkę za pośrednictwem banku eksportowo-przemysłowego.

Min. Byrnes oświadczył, że w wyniku rozmów ekonomicznych pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią udzielona zostanie Anglii pożyczka, której wysokość będzie podana później.

Odłot szefa UNRRA Weisla do Waszyngtonu

Zastępca szefa Tymczasowej Delegacji UNRRA przy Rządzie Jedności Narodowej Frantisek Weisl odleciał do Waszyngtonu, żegnany na lotnisku przez wicedyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ Adama Gubrynowicza, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego

Czechosłowacji Józefa Hejreta oraz członków misji UNRRA w Polsce M. E. Hays, Eric Teedale, Gertrude Mott, dr. Henry Holle i Clarence Anderson, oraz reprezentanta Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Dembińskiego i przedstawicieli prasy.

Reforma rolna a demokracja Europy

II.

Zupełnie inne warunki towarzyszą przeprowadzeniu reformy rolnej w chwili obecnej. Po ostatniej wojnie poza Polską reforma rolna została przeprowadzona w krajach następujących: Węgry, Rumunia, Bułgaria i Jugosławia. W krajach tych po raz pierwszy w ich dziejach istnieje rząd, którego dążeniem jest obrona interesów ludu pracującego. Przyjęto jako zasadę, tak samo jak w Polsce, że cała ziemia należąca do obszarników ma przejść w ręce włościan.

Państwo daje rolnikom ziemię bezpłatnie, a przy tym w miarę możliwości pomaga im do zagospodarowania się, dostarczając inwentarz, narzędzia, nasiona itp. Również z punktu widzenia gospodarczego reforma rolna znajduje swe głębokie uzasadnienie, gdyż zginęły podczas wojny duże ilości żywego inwentarza, a fabryki maszyn rolniczych uległy zniszczeniu; wielkie majątki obszarników wobec tych braków nie miałyby szans prowadzenia racjonalnej gospodarki, podczas, gdy drobne gospodarstwa chłopów dadzą sobie radę indywidualnie, oraz przy wzajemnej sąsiedzkiej pomocy i przy współdziałaniu społecznych chłopskich organizacji.

Jeżeli chodzi specjalnie o Polskę, to parcelacja olbrzymich majątków ziemskich na terenach zachodnich dała możliwość zaludnienia tych ziem przez polski element.

Z realizacją reformy rolnej miliony gospodarzy wiejskich i robotników rolnych po raz pierwszy w dziejach wchodziły czynnie w życie polityczne.

Wreszcie wprowadzenie w życie kraju nowego czynnika społecznego, jakim jest szereg organizacji chłopskich, daje potężny impuls dynamicznej sile inertnych dotychczas mas ludowych.

Reforma rolna zasadniczo zmieniła oblicze krajów, w których była przeprowadzona. W Polsce przeszło 150 tys. rodzin bezrolnych obsiało tego roku własną ziemią; ponad 200 tys. małorolnych rozszerzyło swe gospodarstwa. W wyniku reformy rolnej około 2 miliony osób (łącznie z członkami rodzin) otrzymało w Polsce ziemię.

W czasie od 6.IX 1944 do 15.VII 1945 ogółem uległo parcelacji 1.341.213 ha, tj. 69% majątków dworskich na terenie R. P.; wyłączono z parcelacji 353.760 ha, czyli 18,2%; pozostaje do rozparcelowania 249.128 ha, czyli 12,8%. Z parcelacji otrzymali ziemię z ogólnej liczby 372.293 osób: służba folwarczna 106.700 osób, tj. 28,7%, bezrolni — 48.026 osób, tj. 12,9%, gospodarstwa karłowe —

64.798 osób, tj. 17,4%; małorolni — 110.963 osoby, tj. 29,8%; średniorolni — 20.672 osoby, tj. 5,5%; rzemieślnicy i inni — 21.134 osoby, tj. 5,7%. Na cele ogólne (drogi, rowy, cele społeczne) przeznaczono 97.456 ha, tj. 17,3% całej rozparcelowanej ilości ziemi. („Wiadomości Statystyczne” zeszyt 1-szy 1945 r.).

Jednym z najważniejszych warunków zupełnego wykorzystania hitleryzmu jest likwidacja jego podstaw gospodarczych, z których najpotężniejszą jest wielka własność ziemiska w Niemczech. Poczdamaska konferencja m. in. postanawia: „W możliwie najkrótszym czasie gospo-

darka niemiecka musi być zdecentralizowana w celu zlikwidowania istniejącej obecnie nadmiernej koncentracji sił gospodarczych, reprezentowanych w kartelach, syndykatach, trustach i licznych innych ośrodkach gospodarczych”. Do szeregu wymienionych ośrodków sił gospodarczych należy niewątpliwie zaliczyć wielkie majątki ziemskie, które powinny być również zlikwidowane. Nawet antyhitlerowskie sfery niemieckie żądają przeprowadzenia reformy rolnej, która jest jednym z warunków trwałej demokracji kraju i co za tym idzie — powszechnego pokoju. (b)

Szkolnictwo polskie w Związku Radzieckim

W szkołach polskich, znajdujących się na terenie ZSRR zaczął się rok szkolny. Przeszło 18 tys. dzieci uczy się w 200 szkołach powszechnych i średnich w języku ojczystym. Jest to ostatni rok szkolny na terenie ZSRR w związku z repatriacją, która się rozpocznie wkrótce. Szkoły polskie w tym roku są lepiej wyposażone w podręczniki, aniżeli w latach poprzednich. Wydano prócz elementarza, książki dla pierwszych czterech klas, podręcznik geografii polskiej i szczegółowy program kursu historii polskiej. Wydano podręcznik arytmetyki dla klasy pierwszej, podręcznik przyrodznawstwa dla klasy trzeciej i czwartej. (j)

Świadczenia rzeczowe Tomaszów produkuje w dostawie

Świadczenia wykonane do dnia 15.10 br. przez województwo lubelskie wynoszą w sumie ogólnej zaledwie 11 proc. planu rocznego. Obliczając wykonanie planu na miesiące: sierpień, wrzesień i październik otrzymamy zaledwie 33 proc. wyznaczonej na te miesiące dostawy.

Niżej podajemy tabelę wykonania świadczeń w planie rocznym przez poszczególne powiaty:

powiat	dostar. wyk. w proc.
Biała Podlaska	7.353 q 10,9
Białogóra	7.116 q 10,5
Chełm	22.450 q 22,2
Hrubieszów	14.904 q 8,4
Kraśnik	9.725 q 8
Krasnostaw	14.136 q 8
Lubartów	6.585 q 6,7
Lublin - powiat	17.373 q 10
Luków	6.795 q 7
Puławy	10.475 q 12
Radzyń	7.646 q 10
Świdnik	6.030 q 4,5
Tomaszów	13.597 q 23,2
Zamość	9.668 q 9,5
Lublin - miasto	307 q 16
Włodawa	7.325 q 8

(do dn. 10.10.45)
Obowiązujący procent do dnia 15.10.45 wynosi 32,5.

Na podkreślenie zasługują powiaty, które w ostatniej pięciodniówce wykazały wzrost dostawy świadczeń. Pierwsze miejsce zajmuje Krasnostaw, dostarczając 825 t. i Tomaszów 805 t. Tomaszów przez ostatnią dostawę wysunął się na pierwsze miejsce. Z tego tytułu pracownicy przy świadczeniach rzeczowych w myśl instrukcji Ministerstwa Apropriacji otrzymali za swą wydaną pracę specjalne premie. Wzrost dostawy świadczeń wykazują poza

tym: Krasnostaw, Kraśnik i Hrubieszów. Nieusprawiedliwioną obniżką dostawy świadczeń w ostatnich 5-ciu dniach wykazały powiaty: świdnicki z 301 ton w 1-szej pięciodniówce na 84 tony w 2-giej i 77 ton w ostatniej. Podobny spadek dostawy wykazały powiaty: lubartowski i lubelski.

Spadek dostawy świadczeń w obecnym okresie, wykazany przez niektóre powiaty świadczy o niedocenieniu tej najdonioślejszej akcji przez tamtejszych rolników

— świadczy o niedołęstwie liderów tej akcji, a przede wszystkim starostów. Kierownicy powiatów muszą zdawać sobie sprawę z odpowiedzialności przed całym narodem za sprawowanie swych funkcji.

Świadczenia muszą być wykonane w każdym miesiącu w 100 procentach. Jeśli starostowie ośmielenych powiatów nie uznają, czy też nie chcą dołożyć starań do należytego przeprowadzenia tej ważnej akcji, to powinni ustąpić miejsca ludziom bardziej odpowiedzialnym na te stanowiska.

Na harcerskim tropie

Wśród świetliczan Organizacji Młodzieżowej TUR zorganizowano drużynę harcerzy im. Bolesława Limanowskiego.

Młodzież ze zrozumiałym zapałem przystąpiła do regularnej pracy. W bieżącym kwartale zamierzają poznać szczegółowo życie i pracę swego wielkiego patrona, uświadomić sobie, że zdobyć prawo do noszenia krzyża harcerskiego, a przede wszystkim przyszykować się do godnego wystąpienia w dniu „Organizacyjnej choinki”.

Oprócz szkoleniowych zbiórek, drużyna urządziła 14.X 1945 r. wieczornicę dla działki, która z wielką ochotą bawiła się i śpiewała w dużych salach świetlicy OM TUR przy placu Bychawskim 3.

Wielką atrakcją tego dnia były słynne „kukielki” ob. Bolesława Kleniewskiego, który dał dzieciom godzinę beztroskiego śmiechu. Należy zaznaczyć, że „kukielki” wznawiają swą działalność w świetlicy OM TUR-u. Dzieci z utęsknieniem czekają na swego przyjaciela „Kubusia”.

Przyjaciół Harcerstwa, z pośród rodziców i sympatyków harcerzy.

W okresie organizacji harcerze muszą pokonać dużo trudności, które jednakże przewyższą własnym wysiłkiem i przy pomocy tych ludzi, którym sprawa naszej młodzieży jest bliska sercu.

Należy zaznaczyć, że drużyna im. Bol. Limanowskiego jest w Lublinie pierwszą przeszkoloną drużyną harcerzy.

Niezawodnie inicjatywę organizowania młodzieży w wieku od 8 do 18 lat w drużynach pozaszkolnych należy gorąco poprzeć. W dzisiejszych warunkach musimy dążyć do tego aby nasza młodzież od najmłodszych lat zaprawiała się czynnie do życia społecznego i politycznego w duchu szczerzej demokracji.

Postępując według wskazówek swego patrona Bolesława Limanowskiego nasi mali harcerze wyrosną na dzielnych obywateli.

Należy życzyć, aby zastępy tej drużyny były jak najliczniejsze.

Róg

Układ sił politycznych w Polsce

II.

PARTIA PRACY

Partia Pracy powstała w wyniku porozumienia między P. P. (zawianą na Zjeździe w Bydgoszczy z grupy podziemnej wojewody poznańskiego Wide-Wireckiego i wicewojewody pomorskiego Felczaka — grupa ta stanęła do współpracy z Tymczasowym Rządem Narodowym) i Partią Pracy Popiera. Społeczną bazą tej nowej Partii jest stan średni, niemocno, a jej ideologia demokratyczna, oparta o światopogląd chrześcijański. Jest ona terenowo związana z zachodnią częścią Polski, lecz stara się rozpowszechnić swoją organizację na całą Polskę. W tym celu stworzono we wszystkich województwach Komitety Wojewódzkie P. P.

P. P. R. —

POLSKA PARTIA ROBOTNICZA

P.P.R. jest młodą partią, założoną w połowie roku 1942, lecz bazuje ona na starych tradycjach rewolucyjnego proletariatu. Bezpośrednia przeszłość tej partii — to bezwzględna walka z Niemcami, stworzenie Gwardii Ludowej, ideologiczna i organiza-

cyjna walka o zjednoczenie narodu przeciwko okupantom. Ideologia P.P.R.-u nawiązuje do tradycji rewolucyjnych narodu polskiego, a naukową podstawą ideologii jest Marksizm-Leninizm. P.P.R. kontynuuje w nowych historycznych warunkach tradycje SDKPIL (Socjaldemokracja Polski i Litwy) i K.P.P. Siłą tej partii jest nie tylko jednolitość światopoglądu, lecz przede wszystkim jednolitość i zwartość organizacyjna, które umożliwiają ściśle wykonanie instrukcji centralnych władz partii przez wszystkich działaczy terenowych. Na czele aparatu partyjnego stoi Komitet Centralny Partii z ob. Gomółką jako sekretarzem.

P. P. S. —

POLSKA PARTIA SOCJALISTYCZNA
P.P.S. powstała w przeszłym stuleciu, w roku 1892. W partii wyłonili się dwa kierunki: jednolitościowy i reakcyjny.

Przed 1929 rokiem jednolitościowy kierunek był reprezentowany przez grupę Barlicki-Dubois; reakcyjny kierunek — to Arciszewski, Kwapiński, Zaremba, Pużak, reprezentanci dominującej tendencji w P.

P.S.-ie przed 1939 rokiem. Po 1939 roku nastąpił rozłam. Jednolitościowy kierunek odrodził się jako RPPS, walczący czynnie z Niemcami, tworząc Milicję Robotniczą, współpracował z PPR nad stworzeniem Krajowej Rady Narodowej i Armii Ludowej. W skład odrodzonej P.P.S. weszły R.P.P.S., P.P.S.-lewica, grupa emigracyjna P.P.S. Stańczyka oraz kilku działaczy W.R.N. (Wolność, Równość i Niepodległość).

W.R.N. związał się z reakcją londyńską, współpracował z „rządem londyńskim”, skompromitował się w moskiewskim procesie 16-tu. Przywódca W.R.N. — Arciszewski, Kwapiński, Pragier i Ciolkosz przeszli do obozu endecko-sanacyjnego, patrona zbrodniarzy z N.S.Z. Po powstaniu Rządu Jedności Narodowej zwolennicy W.R.N. stanęli na rozdrożu. Przywódcy związali się z reakcją, niektórzy trzymają się na uboczu i chcą wytargować honorowe warunki wejścia do P.P.S.-u, a niektórzy — oświadcza kpt. Szydło — wkładają się do P.P.S., by tam szkodzić i rozbić ruch robotniczy. P.P.S. odrzuca sugestie W.R.N.-u, o czym świadczy uchwała C.K. z dnia 28.IX 1945 r., które mówią o konieczności wzmocnienia jedności narodowej i jedności klasy robotniczej.

P.P.S. nawiązuje do tradycji jednolitościowej sprzed 1939 roku i R.P.P.S. z podziemia. Kierownictwo P.P.S. leży w rękach premiera Osóbki-Morawskiego i wiceprezydenta Szwałbego.

Jednolitościowy kierunek to jest tendencja ścisłej współpracy z drugą masową partią robotniczą — z P.P.R.-em. Tendencja jedności klasy robotniczej ujawnia się nie tylko w deklaracjach, lecz przede wszystkim w konkretnej pracy, np. we wspólnych posiedzeniach organizacyjnych, we współpracy prasowej i pracy na terenie związków zawodowych. Praca ta dała olbrzymie wyniki: związki zawodowe wyrosły w gigantyczną siłę i liczą obecnie milion członków. W ustawodawstwie społecznym, w obecnie obowiązujących przepisach, widzimy wyniki współpracy, która tak daleko sięga, że w większości wypadków przy wyborach do Rad Zakładowych kandydaci P.P.R.-u i P.P.S. figurują na jednej wspólnej liście.

Jedność klasy robotniczej (która — jak oświadcza kpt. Szydło — w niedługim czasie może się wyrazić w jednolitej organizacyjnej, w tworzeniu *monopartii robotniczej*) jest podstawą jedności narodowej.

D. c. n.)

Kalendarzyk

Dzisiaj: Piotra z Al.
Jutro: Jana Kantego

WAZNIEJSZE TELEFONY

- Pogotowie ratunkowe 22-73
 Straż ogniowa 11-11
 Pogotowie elektryczne przy Elek-
 trowni Miejskiej 29-61
 Warsztaty wodociągowe i kanaliz. 21-42
 Dyżurny Komendy Miasta M.O. tel. 23-83

TEATR I KINA

Z TEATRU MIEJSKIEGO

Dzisiaj i codziennie do piątku włącznie znakomita sztuka A. Hopkinsa „Artyści” w doskonałym wykonaniu całego zespołu z Ireną Malkiewicz, A. Żelazką, J. Pichelskim, J. Kondratem, J. Klejerem na czele.
W sobotę po raz ostatni święta sztuka M. Morozowicz-Szczepkowskiej „Walący się dom” — poruszająca najbardziej aktualne problemy. Obsadę stanowią: G. Błońska, J. Ładosiówna, M. Górecka, Z. Chmielewski, M. Samochocki i inni.
W niedzielę dn. 21 października o godz. 15.30 ciesząca się rekordowym powodzeniem arcywesoła lekka komedia A. Hopwooda „Nasza żoneczka” z Marią Gorczyńską w roli tytułowej, oraz Kondratem i Pichelskim w rolach głównych.
W niedzielę o godz. 18.30 wznowienie doskonałej 3-aktowej komedii Wł. Fodora „Matura” z dyr. A. Różyckim, Janiną Martini, G. Błońską, I. Ładosiówną, Z. Chmielewskim, J. Klejerem, J. Kondratem w rolach głównych.

ANTONI FERTNER W LUBLINIE

W niedzielę dn. 21 października br. o godz. 12-ej i w poniedziałek dn. 22 października o godz. 18.30 odbędą się 2 gościnne występy znakomitego komika, ulubieńca publiczności Antoniego Fertnera w jego doskonałym repertuarze.
Wraz z A. Fertnerem wystąpią: prima-balerina opery warszawskiej Krystyna Marynowska, która odtańczy cały szereg tańców klasycznych i Tadeusz Łuczaj, baryton — doskonale znany publiczności lubelskiej z jego poprzednich koncertów. P. Łuczaj odśpiewa lalka piosenki i arii operowych.

Bilety w cenie od 20 zł są do nabycia w kasie Teatru Miejskiego.
DOM ŻOŁNIERZA dzisiaj i codziennie aktualna rewia „Kociubiński i Kwasiborski” Pocz. o godz. 6.30.

TEATR MARIONETEK „BEMOL” wkrótce wystawi nową premierę pt. „Świniarek i Królewna” Andersena jako operę komijną z muzyką i baletami kompozytorów francuskich XVIII wieku. Opracowanie muzyczne St. Szelirowskiej, lalki i dekoracje J. Kawy.

KINO „APOLLO” od wtorku 16 bm. wyświetla wspaniały film prod. polskiej pt. „Biały Murzyn”. W rol. gł. Tamara Wiszniewska, Baśka Orwid, Mieczysława Cwiklińska, Jerzy Pichelski, Aleksander Zabczyński, Józef Węgrzyn. Nadprogram Polska Kronika Filmowa Nr 27. Pocz. seansy: o godz. 14.30, 16.30, 18.30, w niedz. 12.30.

KINO „BALTYK” od wtorku 16 bm. wyświetla film wielkiej doniosłości pt. „Berlin”. Film nakręcony przez 28 operatorów. Nadprogram Polska Kronika Filmowa Nr 27. Pocz. seansów o godz. 14.30, 16.30, 18.30. W niedz. 12.30.

KINO „RIALTO” od wtorku 16 bm. wyświetla potężny dramat prod. polskiej pt. „Moi rodzice rozwodzą się” w/g powieści Kamilla Nordena. Reżyser M. Krawiec. W rol. gł. M. Gorczyńska, J. Andrzejewska, L. Niemirzanka, Kaz. Junosza-Stępowski, Fr. Brodniewicz, Ina Benita. Początek seansów o godz. 13, 15, 17, 19, w niedz. i święt.: 11.

Program radiowy

na dzień 19 października 1945 r. (piątek)
6.45 Transmisja z Warszawy I. 8.00 Wiadomości lokalne. 8.10 Muzyka z płyt. 11.30 Kącik Słownictwa Ludowego „Wici”. 11.40 Komunikaty i ogłoszenia. 11.45 Muzyka ludowa z płyt. 11.57 Transmisja z Warszawy I. 13.50 Przerwa. 15.00 Wiadomości lokalne. 15.05 Pogadanka aktualna. 15.15 Koncert z płyt. W programie „Kapryś wiośni” Czajkowskiego i „Kapryś hiszpański” Rynastrij-Korsakowa. 15.30 „List miśniny z XV wieku” dr. Marii Dłuskiej. 15.45 Z cyklu „Sylwetki kompozytorów obcych”: Mozart — w opr. F. Hoeningmana. 16.00 Transmisja z Warszawy I. 22.00 Wieczorna mozartka muzyczna z płyt. 23.00 Transmisja z Warszawy I.

Pierwszy Zjazd Uczestników Walki o Niepodległość i Demokrację

Nienawisć do hitlerowskiego okupanta, wspólne boje i wspólne niebezpieczeństwo zbliżyły tych wszystkich, którzy szczerze walczyli o wolność Ojczyzny, którzy walkę z zaborem łączyli z walką przeciwko rodzimym sojusznikom hitleryzmu, którzy rozumieli, że Polska może się odrodzić tylko jako państwo demokratyczne. Złączyły się w walce: Gwardia Ludowa i Milicja R.P.P.S., które wraz z częścią Bat. Chł. stały się trzonem Armii Ludowej. Za ich przykładem zaczęły bić okupanta i te oddziały B. Ch. i Armii Krajowej oraz innych organizacji bojowych, które zrozumiały, że hasło „stania z bronią u nogi” głoszone przez reakcyjne dowództwo, jest zbrodnią przeciwko własnemu Narodowi.

Nie daliśmy się sprokocować do walki bratobójczych, do wojny domowej, do której parły bojówki N.S.Z. — agenci hitleryzmu. Skrytobójcze strzały wymierzone w bojowników o wolność i demokrację, podstępne napady i denuncjacje nie nastraszyły nas, nie oderwały od naszego celu — walki z Niemcami. Broń swoją skierowaliśmy nadal jedynie przeciwko okupantowi. Zbrojna walka była nie tylko samoobroną Narodu, była również naszym realnym wkładem w ogólną walkę zjednoczonych narodów demokratycznych przeciwko hitleryzmowi.

Dzisiaj walka zbrojna z okupantem należy do przeszłości. Lecz najaktywniejszy odłam społeczeństwa, jakim są uczestnicy walk o niepodległość z okre-

su konspiracji, nie może zignorować rezultatów swych poświęceń przez dokonanie zorganizowanej na polu walki zbrojnej siły. Dzisiaj musimy odnowić się od nowa do walki o wolność i niepodległość Polski demokratycznej.

W dniu 21—22 br. odbędzie się Zjazd Wojewódzki Delegatów powiatowych uczestników walk o niepodległość i demokrację. W Zjeździe wezmą udział członkowie b. oddziałów B. Ch., A. K. i A. L. Spodziewany jest udział około 300 partyzantów. Obrady odbędą się w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego, ul. Spokojna 4.

W programie obrad przewidziane są następujące kwestie:

I-szy dzień obrad: Otwarcie obrad, powołanie prezydium, powitanie przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych i partii politycznych. Referaty: a) Walka zbrojna Narodu Polskiego z hitlerowskim najeźdźcą, b) Cele i zadania Związku, c) Odczytanie statutu.

Po zakończeniu obrad odbędzie się wspólny obiad, po którym wszyscy udadzą się do kina.

II-gi dzień obrad: Dyskusja nad referatami, wybory do zarządu, wolne wnioski i zakończenie Zjazdu.

Następnie odbędzie się wspólny obiad pożegnalny. (z)

Zakończenie sezonu budowlanego

Szczupłość środków przeznaczonych na odbudowę Lublina nie pozwoliła w ubiegłym sezonie Wydziałowi Budownictwa na ułożenie koniecznych najedni i chodników czy też bruków. Muszą pozostać niewybrukowane place targowe i wiele ulic bez chodników i nawierzchni. Uwzględniając jednak szczupłość środków stwierdzamy obojętnie, że przeprowadzono dużo prac ulepszących komunikację miejską. Przebudowano jezdnię drogi Melgiewskiej na odcinku długości pół km z kostki drobnej na kamień łamany. Przeprowadzono renowację szosy ulicy Nowy Świat na długości 400 m, założono deptaki z gruzu ceglano-cementu w Alejach Racławickich na przestrzeni 700 m, w Alei Zygmuntońskiej na przestrzeni 1.800 m. Dokonano remontu jezdni na odcinkach ulic: Narutowicza, Alei Racławickich, Bernardyńskiej, Krakowskiego Przedmieścia, Świętoduskiej; całkowicie na ulicach: Szeuńskiej, Kowalskiej, Grodzkiej, Bychawskiej, Garbarskiej i innych. Wyremontowano i przebudowano chodniki na ulicach: Krakowskie Przedmieście od ulicy Kościuszki do Kolałataja, Wieniawskiej, Bernardyńskiej, Królewskiej, Zamojskiej, Narutowicza, Koziej, Kowalskiej, Świętoduskiej, Spokojnej, 3-go Maja, Kapucyńskiej, Peowiaków oraz wiele

chodników na mniejszych ulicach po przedmieściach. Zatrudnionych w okresie sezonu było około 180 ludzi.

Kierownik Oddziału Drogowego inż. Słomiński wprowadził od maja br. pracę akordową. Przyspieszyło to w znacznym stopniu przeprowadzenie wymienionych prac oraz polepszyło zarobki robotników. Przeciętna norma płacy za dniówkę wynosiła 55 zł, po ustaleniu akordu robotnicy zarabiali dziennie od 20 do 250 zł. (z)

Zjazd Dyrektorów Szkół Rolniczych

W dniach 18, 19 i 20 października odbywa się w Lublinie w sali Wydziału Farmacji Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej 3-dniowy kurs-odprawa dla dyrektorów szkół rolniczych: powiatowych, gimnazjalnych, licealnych oraz powiatowych inspektorów i instruktorów oświaty rolniczej, zaproszonych delegatów z udziałem delegata Departamentu Oświaty Rolniczej z Warszawy. Kurs urzędują Wydział Oświaty Rolniczej przy Wojewódzkim Urzędzie Ziemi Lubelskiej.

Porządek dzienny:
DZIEŃ I-SZY:
1. Zagajenie i przywitanie. 2. Referaty: a) Struktura szkolnictwa rolniczego — in-

spektor oświaty rolniczej ob. F. Pła, b) Struktura władz oświaty rolniczej i ich kompetencje — ob. naczelnik Chadej, 3. Dyskusja nad referatami. 4. Sprawozdania ustne z pracy 15-tu powiatów. 5. Dyskusja nad sprawozdaniami oraz złożenie sprawozdań na piśmie, złożenie wniosków na piśmie i złożenie pism do Wydziału O. R.

DZIEŃ II-GI:
6. Referaty: a) Organizacja gospodarstwa szkolnego — wizytator ob. Z. Wiśniewska, b) Organizacja nauki w szkole rolniczej — wizytator szkół rolniczych ob. A. Pasjak, c) Organizacja pomieszczeń szkolnych. 7. Dyskusja nad referatami.

DZIEŃ III-CI:
8. Referaty: a) O przysposobieniu rolniczym — woj. insp. O. R. ob. S. Szewczyk, b) Organizacja pracy w szkole, plany prac, budżetu, rozkładu materiału — naczelnik ob. Chadej, c) Stosunek do władz, związanych z oświatą rolniczą — ob. Dąbrowski. 9. Dyskusja nad referatami. 10. Walne wnioski, rezolucje i komunikaty Wydziału O. R.

Okręgowy Zjazd Zw. Zaw. Pracowników Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej

W dniu 28 października br. odbędzie się w Lublinie zjazd delegatów oddziałów okręgu lubelskiego Związku Zaw. Pracowników Samorządu Terytorialnego

i Użyteczności Publicznej w Polsce. Na porządku obrad znajduje się wybór władz okręgu oraz bardzo ważne sprawy organizacyjne.

Komisja organizacyjna przypomina, że oddziały wybierają po jednym delegacie na każde rozpoczęte sto członków.

Jeżeli na terenie któregośkolwiek powiatu lub miasta związek jeszcze nie istnieje — należy go niezwłocznie zorganizować tak, aby delegat z danego ośrodka mógł wziąć udział w zjeździe okręgowym.

Komisja Organizacyjna Zjazdu.

Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego ogłasza przetarg nieograniczony na roboty remontowo-budowlane w budynku państwowym przy ul. Wieniawskiej Nr 5. Po ślepe kosztorysy należy zgłaszać się w Urzędzie Wojewódzkim, Wydział Odbudowy, Spokojna 4, pok. Nr 76. Termin składania ofert upływa dnia 25.X 1945 r. o godz. 12-ej, po czym nastąpi otwarcie ofert. Obecność oferentów dopuszczona.

Naczelnik Wydziału Odbudowy inż. Gozdek. 1613

Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego ogłasza przetarg nieograniczony na roboty centralnego ogrzewania w Głmn. im. Staszica w Lublinie, ul. Aleje Racławickie 20 b. Ślepe kosztorysy do nabycia w Urzędzie Wojewódzkim, Wydział Odbudowy, pok. Nr 76. Termin składania ofert został przedłużony do dnia 23.X 1945 r., godz. 12-ta.

Naczelnik Wydziału Odbudowy inż. Gozdek. 1613

Huta Lubarów produkuje butelki wszelkiego rodzaju, butelki dla aptek, słoje i gąsior. Zamówienia na miejscu w Hucie i Zjednoczeniu Przemysłu Budowlanego w Lublinie Cicha 6 Tel. 27-05. 1492

UWAGA
Wpisy na Uniwersytet Powszechny T. U. R.-u przedłuża się do dnia 25 bm. Codziennie od godz. 17—18-ej, Krak. Przedmieście 29, pokój-38. 1580

TEATR DOMU ŻOŁNIERZA w Lublinie. Przedstawienia popularne aż do odwołania codziennie o godz. 18-ej rewia pt. „Kociubiński i Kwasiborski”. Ceny biletów od 10—20 zł. 1616

ORGANIZOWANY przez kierownictwo Domu Żołnierza „Bał Jesienny” odbędzie się w sobotę dnia 20 października 1945 r. w salach Domu Żołnierza. Wstęp płatny za zaproszonymi. Pozostałe zaproszenia otrzymać można w sekretariacie Domu Żołnierza. 1617

Kronika Miejska

KLUB INTELIGENCJI PRACUJĄCEJ W LUBLINIE

W sobotę 20 października odbędzie się uroczystość otwarcia Klubu Inteligencji Pracującej w Lublinie w lokalu przy ul. Krakowskiej Przedmieście 26.

APEL

POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA
Polski Czerwony Krzyż zawiadamia, że w związku ze zbliżającym się Dniem Zaduszny, otrzymał od Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie zezwolenie na wyłączenie sprzedaży chorągiewek żałobnych. W związku z tym zwracamy się do społeczeństwa z apelem o poparcie tej akcji. Sprzedaż odbywa się już w firmach F. Kuźnikowa — Krakowskiej Przedmieście 70, G. K. W. — Krakowskiej Przedmieście 58, Łyżki Jan — SW. Duska 8, Jasińska Maria — Zamojska 21 i wielu innych oraz w biurze P. C. K. ul. Wyszyńskiego 7, pokój 3, Wydział Propagandy. W czasie od dnia 25 bm. odbywać się będzie sprzedaż uliczna na terenie całego miasta.

Redakcja i Administracja Lublin, ul. 3 Maja 4, tel.: Redaktor naczelny 33-60. Sekretarz odpow. 26-59. Sekretariat Redakcji 21-08. Redakcja nocna 13-44. Dy-
rekcja 36-40. Biurowiec 26-38. Wydz. Organizacyjny 36-38. Kolportaż 35-85.
Redakcja nie wraca. Punkty przyjmowania ogłoszeń: 1) Administracja „Gazety
mojska 24. 4) Kiosk — Bychawska 67.